

1927-09-05

SENDER

Astrid Warberg-Goldschmidt

RECIPIENT

Johanne Larsen

FACTS

Document type:

Letter

Language:

Da

Date explanation:

Datoen optræder på brevet

General comment:

Rossia var det forsikringselskab, som Astrid var ansat i.

Johannes Larsen var på Island for at lave illustrationer til De Islandske Sagaer, da han fik telegram om, at Alhed var alvorligt syg. Sønnen rejste ham i møde for at fortælle, at Alhed nu var død.

Det er Fiskebæk Langdysse, som Astrid og datteren fandt.

Mentioned people:

Julie Brandt

Alhed Marie Brønsted

Ellen Brønsted

Johannes Nicolaus Brønsted

Louise Brønsted

Otto Gelsted

Adam Goldschmidt

Andreas Larsen

Johan Larsen

Jørgen Schou

Marie Schou

Archive:

Warberg Kerteminde egns- og

Byhistoriske Arkiv BB0993

Trykt udgave:

Nej

Provenance:

Testamentarisk gave til Østfyns

Museer fra Laura Warberg Petersen

TRANSCRIPTION

Rossia, Mandag 5/9-1927.

Kæreste lille Junge! Det var da et Lyspunkt i Aftes at høre fra Østerbro, at Lysse er kommen ombord til sin Far – hvor var det dog godt. – jeg har tænkt med Rædsel på, at Lysse skulde lande på Færøerne og gå der og vente på Skib. Jeg ringede straks til Øbro, da vi kom fra Hareskov i Aftes, da var Puf og Lugge endnu ikke kommen, men Bes lo[vede - et stykke af papiret mangler] at ringe; så ringede Pan ved ½11 Tiden derindefra og fortalte mig det, hun sagde også, om jeg ikke kom derhen lige fra Kontoret i Dag, og det gør jeg så. Jeg kan nu ikke tænke mig andet, end at Begravelsen bliver Onsdag – i så Fald kan jeg køre i Bufs Bil i Morgen, Tirsdag, når han kører sin Mor til Korsør – hun har ventet til Tirsdag for min Skyld!

Jeg skrev til Dig sidst Lørdag Aften ude i Hareskov – mon vore Blomster nåede friske derover? Søndag – i går – cyklede Nus og jeg en dejlig Tur ad Vejen til Fiskebæk gennem de store Skove. Tænk dig, da vi vilde gøre Rast et Sted i Skoven – fandt vi – kun c 100 Al. fra Vejen – en pragtfuld Langdysse – (må det vel have været) en stor oval Gravhøj - omgivet af 20 store, mosgroede Granitstene – en stensat Indgang til Gravkammeret, der var lukket med en sprængt Granitskive; der var så vidunderligt – ganske stille – ikke et Menneske – og tænk, [at vi - et stykke af papiret mangler] netop skulde lande på [en – noget af papiret mangler] Gravhøj! vi blev der længe - lille Nus var så optaget af at finde små Flintstykker, som hun mente var Knive og Spydodder. Imens vilde jeg skære Bs Navn i et af Træerne på Højen – jeg havde udset ét, men Nus valgte et andet, lige over Indgangen til Gravkammeret - da vi kom hen til Træet – stod der et stort A skåren i Barken – temmelig nær ved Jorden, måske har et Barn lavet det Jeg skar så med Nussets Dolk et smukt AL og med et Kors over.

vi filede Bogstaverne smukt ud med de skarpe Flintsten, det kom til at se så kønt ud – de Døde er vel der, hvor vi tænker på dem, og nu har Nus og jeg et Gravsted for Tante Be ude i Skoven. Vi blev der længe, Nus løb stadig og fandt små Sten og Mærkværdigheder – hun tav ganske stille, da hun så, at jeg var fordybet hel i mine egne Tanker – de var hos Be og hos Las og Drengene – og hos alle Jer derovre; og Be var for[herefter mangler en del af papiret]lig levende og nærværende hele Tiden – det var en underlig og meget højtidelig lille Stund.

afbrudt

1000 Tak for dit lange Brev igen nu i Aften – Mandag Aften.

Vend

Mandag Aften

Kæreste lille Junge!

Hvor var det godt lige nu at tale med dig! Hvad du sagde om Lysses Ankomst til Las har gjort mig usigelig godt at høre - at Bs Vilje dér virkelig skete Fyldest, så han fik det at vide af sine egne! Og Junge, der [herefter mangler et stykke af papiret] dog mange gode Mennesker til - de Kaptajner ombord på de to Skibe er vi rigtignok stor Tak skyldig - for der er dog sat meget i Gang for at det Foretagende kunde gennemføres! Jeg var jo ude hos lille Lugge - og aldrig har hun lignet Be som nu - det var så mærkeligt at se -; Turen til Skibet i Morges, hvor de ventede fra 7 i Morges til $\frac{1}{2}11$ - hun og Puf i Bilen - ja, det havde taget på hende, det lille Skind, men hun syntes jo, det var rigtigst at gå, da Skibet kom - "også fordi jeg nu ligner Be så meget", som hun selv sagde. Hun lå inde på sin Seng, og jeg sad kun et Øjeblik hos hende - jeg sagde, at jeg vidste alt - hun skulde intet sige, det er jo kun så oprivende. Så gik jeg ind til Lomme i Dagligstuen - og så gik Magisteren ind til Lugge - han er mageløs sød imod hende og omhyggelig for hende - han så selv så forsørget ud.

Lille Lomme fulgte mig op til Sporvognen; jeg købte Extrabladet, hvor Gelsted har skreven smukt om Be - med et dejligt Billede af hende - der hvor hun står i Drivhuset - jeg har selv Billedet. Jeg vil sende Bladet til (min) Adam - du ser det jo nok derovre.

Tak fordi du lagde en Rose ned i Be's Kiste fra mig, det er jeg så glad ved; Be og jeg har jo også haft meget sammen - hun var hos mig, da jeg fik Adam - dengang havde vi sådan en dejlig Tid sammen. Ja, jeg tror, jeg i disse Dage har tænkt på hver eneste Smule, jeg har haft med Be - og jeg har meget at takke hende for. Lille Junge, jeg vil gerne komme over til dig; men hvis Las vil ordne det sådan, at ingen skal komme, så vil vi jo alle bøje os for det; nu venter jeg ganske rolig på, hvad du skriver til mig om det og holder mig beredt til at rejse med Nattoget Dagen før Begravelsen - og så rejse hjem næste Eftermiddag - jeg har fået Lov til at få to Dage fri fra Kontoret.

Ja, så var der vist ikke mere i Aften; jeg skal nok skrive flittig til dig, lille Junge - jeg ved ikke noget bedre - og især når Brevene kan være blot til en lille Smule Opmuntring. Du må kun skrive, når også du synes, at du ikke kan lade være - du må ikke lade den være besværligt for dig - ja, du forstår, hvad jeg mener; ikke? Alt hvad du allerede har skreven er jeg så taknemmelig for! Tusinde kærlige Hilsener søde god lille Junge, fra din Dis.

I

Russia, Mandag 5/9
1927.

Kæreste lille fuge! Det var da
et lyspunkt: at høre at høre fra
Osterbro, at Lysse er kommen
om bord til sin far - hvad var
det dog godt. - Jy har tænkt med
Bæddel p^r, at Lysse skulde
lære p^r Færøerne og g^r der
op om de p^r Skib. Jy rejste stals
til Qhoo, da vi var fra Hareskov
i aften, da var Puff og sine sønner
i alle sammen, men der
at rejse; så rejste Pan med
1/2 11. Tiden derude fra og forhale
mig det her sagde aften, om Jy
i alle børn derhen lige fra
Hambro; dog, og det g^r Jy s^r.
Jy kan nu ikke tænke mig andet,
end at Begrævelsen bliver onsdag
- i s^r Fald kan Jy blive i Nuff, Puff
i morgen, Tirsdag, når han kommer
sin k^r til Hareskov - her har
ventet til onsdag for min skyld!
Jy blev til dig sidst Søndag
Aften inde i Hareskov - men
nu er Blomster næste friske derover?

Søndag - jule - cyklade stens op og
en dag. Vi så ad vejen til Fiskebæk
gennem de store skove. Tank dig,
der vi ridede forbi Nord og Syd!
Skoven - fandt vi - Rind 2 109 al.
fra vejen - en pragtfuld langdybt
(det var vel hans hoved) - en
stas oval Gravhøj - diameter af
20 skare, murede Granitsten
- en stensat Indgang til Grav-
kammeret der var lukket med
en sprængt Granitkiste. det var
si vidunderligt - ganske stille
- ikke et menneske - og tank,
- velop skulde lande på
Gravhøj! vi blev der længe -
lille stus var vi oplyst af at
finde sine Flintobjekter, som her
meget var Knive og Spyddodder.
Amens vilde jeg skære os bane
i et af træerne på sløjfen - og have
vidset et men stus valgte et andet,
lig: ved Indgangen til Gravkammeret
meget - da vi kom hen til træet
- stod der et stort A skårer
i Barken - temmelig nær ved Jord
måske var et Bænk lavet der.
Jeg skar sig med Nussels Halk
et smukt AL og med et Pars over.
31-8-27

vi filede Boyshaverne smukt ind
med de skarpe Flintsten, det
kan til at se så godt ind -
de Side er vel det naar vi
tænder på dem - og nu har Mrs
og jeg et Gensked for Vaabe Re-
vide i Skoen. Vi blev der længe, Mrs
løb stadig og fandt smukke og
mærkelige Slipper - hun tar
ganske stille da hun ser, at
vi nær færdig het i mine egne
Tænder - de nær har de af den
Lag af Drengene - og har alle
Fet derovre, og de nær for
hij levende og nedværende
Hele Tiden - det nær en mærkelig
og meget højtidelig lille Skind!

afbrudt

1000 Tak for det
lange Brev og en tur
i Aften - Mandag Aften. Mend

Mandag Aften

BB0993

Kæreste lille fange!
Hvor var det godt lige
for at tale med dig!
Hvad du sagde om Lyses
Ankomst til Las har
gjort mig usigelig glad
at høre at Bst vilje
det virkelig skele Frydort,
si han fik det at vide
at L seile egne! Og fange, der
dog mange gode menner
sker til - de Skapler
anbord på de to Skibe er
vi rigtig nok stor Tak
skyldig - for der er dog
det megen vi gang for at
det faretagende kunde
glænnen påres!
Jeg var jo ude hos lille
Lingge - og aldrig har

II / Min ligesom De som nu
— det var så mærkeligt
se — i Tiden til Skibet i
Morges, hvor de blev bøde
fra 7 i Morges til 11 —
Min og Puff i Billeu — 19,
det havde taget på hende,
det lille Skind, men min
syntes jo, det var rigtig
at gå, da Skibet kom
og jeg fæddig nu ligesom
De så meget, som hun selv
sagde. Min ligger inde på
sin seng, og jeg sad min
et Øjeblik på hende — jeg
sagde, at jeg vidste alt
min skulde ikke sig,
det er jo min så opriende.
Så gik jeg ind til Lomme
i Daglig skuten — og så gik

Magisternen ind til Sugg
- hem is magelais sidd
i maad hende og ruzzyg
for hende - hem se selv
s² farsisjet ud.

Lille Louise fulgde
mig og til Prædiken, og
Hobbe et Raablad, hvor
Gelsked har skrevet
Sunket om Be - med
et dybt Billede af
hende - der har hun
står i Oriskuret - og
har selv Billedet. og
et lende Bladet til
(min) Adam - du ser det
jo nah derovre.

Tak fordi du lagde
en Basm ned i Be's Kiste
fra mig, det er og si Gud

ned; Be og jeg har jo op-
haft meget sammen -
hvis man har mig, da jeg
fik Adam - dengang
havde vi sådan en
deglig Tid sammen.

Ju jeg tror, jeg i disse
Dage har tænkt på hvor
eneste Smule, jeg har
haft med Be - og jeg har
nøget at tabbe hende
for. Lide meget, jeg vil
gerne komme hvis til
dig; men hvis det vil
ordne det sådan, at ingen
skal komme, så vil vi
jo alle være som for det.
Nu mener jeg ganske
ralig på, hvad du skriver
til mig om det og holder

BB0993

nu er beredt til at rope med
Katholikt Sagen for Begra-
velsen - og i rope byen
næste Eftermiddag - 17
har fælt Lov til at ~~g~~
Dage fri fra Korkaret.

Ja, så har det vist ikke
meget i Aften; og skal
nab skrive flittig til
dig, lille pige - og med
ikke noget bedre - og især

når Bienen kan være
blat til en lille Smule
Opmærksomhed. Du må kun
skrive, når og i den syner,
at du ikke kan lade være
- du må ikke lade det
være besværligt for dig - ja
du forstår, hvad jeg mener
ikke? Det hvad du allerede
har skrevet og i Takken
mely far! Tusinde Rørlige
Glæder sødt og
Penge, fra din Sis.